

so 16. 5. 2015

JEZBOŘICE

Jezbořice jsou poprvé zmíněny roku 1050, kdy je od knížete Oty II. získali olomoučtí biskupové. V dalších staletích byly centrem biskupského jezbořického újezdu, 1390 jsou Jezbořice dokonce zmiňovány jako městečko - dá se tedy předpokládat, že v takto významné lokalitě stála i nějaká sakrální stavba – lze předpokládat dřevěný kostel. U obce stávala tvrz, a z ní se do dnešní doby dochovaly pozůstatky tvrziště.

Kostel sv. Václava – gotický jednolodní kostel s trojbokým závěrem a osově umístěnou sakristií stojí na nejvyšším místě v Jezbořicích uprostřed zrušeného hřbitova. Pravděpodobně zde stával již od počátku existence jezbořického dvorce, kdy dvorec patřil pod Olomoucké biskupství. Původní, zřejmě menší dřevěný kostel, vyhořel a na jeho místě byl v 15. století postaven nový v gotickém slohu. Byl přestavěn renesančně, po požáru r. 1791 barokně. Ve hřbitovní zdi je **dřevěná osmiboká zvonice** ze 14. století s hranol. nástavbou krytou šindelem. Na zdech kostela renesanční náhrobníky. V kostele nalezneme pamětihodné gotické sanktuárium (výklenek ve zdi, kam se ukládaly liturgické předměty) a také 6 vyřezávaných lavic, pocházejících z výprodeje inventáře sedleckého kláštera, zrušeného za Josefa II. Návrší s kostelem bylo dřívě, kdy okolí kostela nebylo zarostlé stromy, vyhlášenou vyhlídkou. Poblíž kostela, na hraně nad potokem, bývalo **tvrziště**.

Venkovská usedlost čp. 22 – klasicistní venkovská usedlost s hospodářským zázemím z 1. poloviny 19. století. Hlavní průčelí je členěné plochými slepými arkádami s širokými sloupy, korunní římsou a zakončuje je lichoběžníkový štít, zdobený čabrakovým motivem.

KLEŠICE

První písemně doložená zpráva je z 5. 11. 1257. Marquardus de Clessicz - předsedící soudu - list Smila z Lichtenberka (Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae - K.J.Emler). Dne 7. 10. 1325 citován kšaft o rozdělení majetku Ctibora z Lichtenberga mezi syny - Hermanovo Miesto, Mrdic municionem, opidum in Klessiczich... (Religie tabularum terae Regni Bohemiae I. str. 403, Desky trhové D 13). Od 14. století až do zrušení poddanství patřily Klešice - zprvu částečně, později zcela - stejné vrchnosti jako sousední Heřmanův Městec a byly hospodářsky, správně i soudně podřízeny stejnému panství. V r. 1848 bylo zrušeno poddanství. Klešický dvůr, stejně jako heřmanoměstecký velkostatek, zůstal v majetku Kinských až do roku 1945. Ve vsi s převážně zemědělskou produkcí, kterou protékal potok, byly již v roce 1448 tři mlýny, z nichž dva se zachovaly až do konce 2. světové války. Obživou pro obyvatelstvo bylo převážně zemědělství, v minulosti též rybníkářství, vinařství a z černých řemesel pak vodní hamr na zpracování železa.

Bývalá sýpka v panském dvoře, tzv. "špejchar" (dnes ve vlastnictví obce) a **dům s naznačeným dřevěným hrázděním** u silnice z Heřmanova Městce do Jezbořic (dnes soukromé vlastnictví). Na rozcestí u odbočky do vsi stojí **zděná Boží muka** ve tvaru sloupku s dvojítm křížkem nad prejzovou stříškou. Na návsi před obecním úřadem je **zděná zvonička a křížek se sochou sv. Jana Nepomuckého**. Jeho další socha stojí u zábradlí mostku přes potok.